

**ผู้ประกอบการต้องรู้ ผู้บริโภคควรทราบ : สถานที่จำหน่ายและสะสมอาหาร
ต้องได้สุลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข...ด้วยนะ**

*โดย นางสาวพรรณวาท อุดมผล
ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข*

อาหารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์ เนื่องจากอาหารเป็นแหล่งพลังงาน ช่วยเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง หากร่างกายได้รับอาหารที่ไม่ปลอดภัย อาจส่งผลให้เกิดความเจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้ตามปกติหรืออาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตเนื่องจากอาหารเป็นสิ่งที่บริโภคเข้าไปโดยตรง ด้วยเหตุนี้ภาครัฐซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้คุ้มครองดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ปกติสุขจึงได้ออกกฎหมายกำหนดข้อปฏิบัติในการผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์ออกกฏเกณฑ์หรือข้อบังคับต่าง ๆ ในการควบคุมดูแลอาหารและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอาหารเพื่อควบคุมมากมายหลายฉบับ ตั้งแต่แหล่งผลิตวัตถุดิบของอาหารไปจนถึงขั้นตอนที่เป็นอาหารปรุงสำเร็จ เพื่อกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายอาหารทุกระดับต้องปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยต่อผู้บริโภคอย่างเคร่งครัด

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายสำคัญที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ฉบับหนึ่งที่มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมดูแลด้านสุลักษณะของอาหารโดยมีหลักการว่าการประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารที่มีใช้ตลาดจะต้องได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนการจัดตั้ง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ โดยสถานประกอบกิจการที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ส่วนขึ้นไปจะต้องได้รับหนังสือรับรองการแจ้งไว้แสดงไว้เป็นหลักฐาน และสถานประกอบกิจการที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งแค่ไหน ? อย่างไร? ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามกฎหมายสาธารณสุข โดยที่สถานประกอบการทุกแห่งทั้ง ๒ ประเภท จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุลักษณะที่ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นกำหนดไว้ เพื่อเป็นการป้องกันควบคุม กำกับดูแลความปลอดภัยของการประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารมิให้อาหารเกิดโอกาสเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตราย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคได้

“ดังนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อกำหนดของท้องถิ่นให้ผู้ประกอบการทราบอย่างทั่วถึงเพื่อให้ได้รับความร่วมมือที่ดี และผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามสุลักษณะที่กำหนดไว้ และที่สำคัญท้องถิ่นเองก็ควรกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการหรือหนังสือรับรองการแจ้งต้องมาเสียค่าธรรมเนียมทุกปีไว้ให้ชัดเจนในข้อกำหนดของท้องถิ่นด้วย”

.....